



Kriminalizacija drzave: “nezavisno Kosovo”, teritorija po vojnom upravom SAD-NATO

Par [Prof Michel Chossudovsky](#)

Région : [Europe](#)

Mondialisation.ca, 29 septembre 2008

4 février 2008

Dok EU i SAD priznaju da ce se “protiviti” “jednostranom” proglašenju nezavisnosti Kosova, secesija Kosova od Srbije je vec de facto. To je deo SAD-NATO vojnog plana. To je kulminacija NATO invazije koja je bila tokom 1999. To odgovara SAD-NATO strategijskim ciljevima.

Cak sta vise, “kompromisni” Ahtisaari-jev plan koji je vodio bivsi finski premijer za uspostavljanje “multi-etnicke” kosovske drzave ima malo vise veze sa “nacionalnom suverenoscju” ili “nezavisnoscju”. To je copy / paste (kopija) strukture uspostavljene u Bosni dejtonskim sporazumom 1995. On sustinski podrzava autoritet vojne okupacije. Pod ponudjenim dokumentom, sve glavne odluke koje su vezane za javnu potrošnju, socijalni program, monetarni i trgovinski sistem ce ostati u rukama NATO-UN okupacione administracije.

Re-izbor “pro-zapadnog” predsednika Borisa Tadic ce najverovatnije “legitimisati” kosovsku de facto secesiju. Demokratska partija borisa tadic uzima naredbe iz Washingtona. 2000-e godine je aktivno ucestvovala u svrgnucu Slobodana Milosevica. Osim toga, boris tadic kao predsednik srbije je glavno-komandujuci oruzanih snaga. On ne moze dacini nikakve poteze bez konsultacija Washingtona i Brussels-a u slucaju odcepljenja.

Otkako je NATO izvršio invaziju 1999 godine, Kosovo je postala teritorija sa stranom vojnom upravom. Kosovo je nacelno pod UN administracijom , a u praksi, ono je pod vojnom upravom NATO snaga. Secesijom od srbije ce se pojacati uticaj vojnog prisustva NATO okupacionih snaga.

Civilnu vladu predvodi premijer Hashim Thaci, bivsi lider oslobodilacke vojske kosova (Ushtria Çlirimtare e Kosovës ili UÇK na siptarskom). Poznata po svojim vezama sa Albanskim i evropskim kriminalnim sindikatima, UCK je bila podrzana od pocetka sredine 1990-ih od strane CIA-e i BND-a. U toku rata 1999-e, UCK je direktno podrzana od strane NATO-a.

Premijer kosova Hashim Thaci, koji je sad lider demokratske partije kosova, poznat je po tome da je tokom 90-ih bio clan kriminalnog sindikata koji se bavio trgovinom droge i prostitucijom. Tokom Clinton-ove administracije bio je proteziran od strane Madeleine Albright. Tokom 90-ih, Thaci je oformio tzv “drenicku-grupu”, kriminalnu grupu osnovano na kosovu sa vezama u albanskoj, makedonskoj i italijanskoj mafiji. Ove veze su bile priznate od strane Interpola i americkog kongresa.

Tokom 1997-e, UCK je bila priznata od strane SAD-a kao teroristička organizacija povezana sa trgovinom droge. Specijalni Clinton-ov izaslanik za Balkan, Robert Gelbard, je opisao UCK kao: "bez ikakvog dvoumljenja, teroristička grupa"

Demokratska partija kosova je sastavljena od bivših članova ove terorističke organizacije. Ona sama održava veze sa organizovanim kriminalom. U stvarnosti, veći deo političkog spektra kosova je sastavljen od bivših članova UCK. Kosovski bivši premijer Ramush Haradinaj i lider "alijanse za budućnost kosova", izabran 2004, je također bivši komandant UCK-a. U prilog njegovim kriminalnim vezama, Ramush Haradinaj je bio optužen od strane haskog tribunala 2005 za ratne zločine.

NATO okupacija kosova odgovara američkim spoljnim ciljevima. Ono osigurava tesku militarizaciju američke vojne zone u južnoj Evropi. Vojno obezbeđuje strateški važne rute naftovoda i transportnog koridora koji povezuje zapadnu Evropu i Crno more. Takođe štiti trgovinu drogom vrednog više milijardi dolara, gde se Kosovo i Albanija koristi kao tranzitna lokacija za transport afganistanskog heroina put zapadne Evrope.

Vojna Baza Bondsteel

Kosovo je dom jedne od najvećih američkih baza Bondsteel.

Bondsteel je sagradjen po ugovoru Petagona i Halliburton-a, a inženjerski deo posla je pomagao Kellogg, Brown and Root (KBR). Kamp Bondsteel se smatra za najveću i najskuplju vojnu bazu od Vietnamu sa preko 6000 vojnika.

(<http://www.wsws.org/articles/2002/apr2002/oil-a29.shtml>)

Kamp Bondsteel, najveća preokookeanska američka vojna baza od vietnamskog rata je izgradjena na ledini (iz nicega). Locirana je blizu vitalnih naftovoda i energetskeg koridora koji se trenutno grade, kao što je američki sponzorisan Trans-Balkan naftovod. Ona predstavlja odbranu tok koridora za izvođenje radova Halliburton Oil i pomagaca Brown & Root Services koji se enormno bogate.

Juna 1999, odmah posle bombardovanja jugoslavije, američke vojne snage su zauzele 400 hektara obradivog zemljišta u jugoistočnom kosovu kod uroševca, blizu makedonske granice i odmah počele izgradnju baze.

Kamp Bondsteel je poznat kao "velika brana" u mreži američkih baza koje se izgradjene na obe strane granice kosova i makedonije. Za manje od tri godine transformisala se od logora sa satorima do samo-dovoljne, visoko-tehničke baze koja prima blizu 7000 vojnika, ¾ svih američkih trupa na kosovu.

Tu je 25 kilometara puteva i preko 300 zgrada u kampu, oni su okruženi sa 14 kilometara zemljanim i betonskim ogradama, 84 kilometara bodljikavom zicom i 11 strazarskih kula. Toliko je velika tako da ima centar (downtown) i okolne distrikte, prodavnice, sportske hale koje rade non-stop, kapelu, biblioteku, najbolju opremljenu bolnicu u Evropi. Trenutno ima 55 Black Hawk i Apache helikoptera i mada još uvek nema pistu za avione, lokacija je izabrana sa mogućnošću nadogradnje. Ima predloga da ona zameni američku bazu Aviano u Italiji.

Kamp Bondsteel nije izdanak humanosti ili pomoci kosovskim albancima. Konstrukcija kampa je predviđena daleko pre bombardovanja i invazije kosova 1999.

Plan za izgradnju kampa pod unosnim vise-milijardskim ugovorom izmedju ministarstva odbrane i teksaske kuće Halliburton i njihovih pomagaca KBR, formulisan je dok je Dick Cheney bio predsedavajući Halliburtona.

Izgradnja kampa je inicirana odmah posle invazije 1999 u toku Clintonove administracije. Izgradnja je završena tokom Bushove administracije, posle ostavke Dick Cheney kao predsednika u Halliburtonu.

Amerika i NATO su imale unapred smisljene planove da bombarduju jugoslaviju pre 1999, i sada mnogi evropski političari veruju da je amerika namerno bombardovala jugoslaviju da bi osnovali kamp Bondsteel na kosovu. Prema pukovniku Robert L. McCure: " inženjerski planovi operacije na kosovu su poceli mesecima pre nego stoje i jedna bomba pala (vidi Lenora Foerstel, Global Research, January 2008)

Jedan od temeljnih ciljeva kampa je da zaštiti projekat albanski-makedonski-bugarski naftovod (AMBO), koji bi treba da prenese kaspijsku naftu od bugarske luke Burgas to jadranskog mora.

Slučajno, dve godine pre invazije, 1997-e, visi činovnik Brown & Root Energy-a, Edward L. (Ted) Ferguson je bio imenovan AMBO-a. Izvodjacke radove je preuzela inženjerska podružnica kompanije Halliburton, Kellogg, Brown & Root Ltd.

AMBO ugovor za naftovod dug 917 kilometara od Burgasa do Valone u albaniji je potpisan 2004-e.

Kriminalizacije države

UCK je postavljena kao paravojna formacija sredinom 1990-e. Oni su bili pobunjenici sponzorisani od strane SAD-NATO. Njihov cilj je bio da se destabilizuje i u krajnem cilju razbije jugoslavija. UCK ima tesne veze sa Al Qaeda-om, koja je imala veze sa njihovom vojnom obukom. Mudzahedinski placenici iz brojnih zemalja se pridruzilo UCK, bavili su se teroristickim aktivnostima kao i u politickim ubistvima.

U ovom kontekstu, koje su implikacije "Ahtisaari-jevog plana" koji razmatra stvaranje multi-etnicke odcepljene države-kosovo?

U postojeći kosovski politički establishment su integrisane kriminalne grupe. Zapadni političari su u punoj meri upoznati sa prirodom kosovskog politickog projekta, oni su bili arhitekta tog projekta.

Medjutim mi ipak nemamo uobicajne veze pojedinih zapadnih politicara za kriminalnim sindikatima. Odnos je daleko sofisticiraniji. Obe strane, EU i SAD koriste kriminalne grupe i kriminalizovane politicke partije za ostvarenje svojih krajnjih vojnih i politickih ciljeva. U krajnjem ishodu da podrže naftne kompanije a da ne spominjemo trgovinu heroinom iz avganistana vrednog vise milijardi dolara.

Na institucionalnom nivou, americka administracija, EU, NATO i UN u stvari promovisu kriminalizaciju kosovske drzave, koju u stvari oni kontrolisu. Sire gledajuci imamo posla sa kriminalizovanom spoljnom politikom amerike. Ove kriminalne grupe i partije su stvorene u krajnjoj meri da sluze americkim interesima u juznoj evropi.

Kosovska nezavisnot bi formalno transformisalo Kosovo u nezavisnu mafijasku drzavu, kontrolisano od zapadne vojne alijanse. Teritorija kosova bi ostalo pod jurisdikcijom SAD-NATO-a.

1999 NATO predvodi invaziju kosova

1999-e mnoge levicarske partije u severnoj americi i zapadnoj su precutno podrzale NATO invaziju. Mnoge progresivne organizacije su se drzale onog sto su one videle kao "humani rat" u ime kosovara.

Medijska propaganda i dezinformacije su dovele do iskrivljenja prave slike koju su izroci i posledice ratova koji si vodjeni protiv jugoslavije.

Anti-ratni pokreti su bili u zabuni. Na vrhuncu NATO bombardovanja, nekoliko "progresivnih" pisaca je opisalo UCK kao bona fida (dobra) nacionalna-oslobodilacka armija, odana podrsci ljudskim pravima kosovskih albanaca.

Posmatraci OEBS-a su u 1998 potvrdili da je UCK izvorsila brojne teroristicke akcije i zverstva direktno protiv srpskih i siptarskih civila kao i pripadnika manjina.

Bez ikakvog dokaza, jugoslovenska vlada i njen predsednik Slobodan Milosevic su predstavljani kao odgovorni za potpalu humanitarne krize na kosovu. Toboze su krsili ljudska prava siptara te su ovo iskoristili kao povod za bombardovanje jugoslavije. U surovoj ironiji, najintenzivnije bombardovanje je vrseno na kosovu. Vecina zrtava ovih napada su bili siptari.

The invasion and subsequent military occupation was upheld as a humanitarian endeavor, geared towards preventing ethnic cleansing in Kosovo directed against the Kosovar Albanians. The war on Yugoslavia was presented as a « Just War ». by Professor Falk, a leading « progressive » intellectual endorsed the 1999 NATO bombing of Yugoslavia on moral and ethical grounds:

Invazija i potonja vojna okupacija je predstavljena kao sprecavanje humanitarne krize, usmerena ka sprecavanju etnickom ciscenju siptara. Rat u jugoslaviji je predstavljen kao "samo rat" od strane Professor-a Falk, vodeceg "progresivnog" intelektualca dovedenog od strane NATO da potvrdi eticku i moralnu pozadinu bombardovanja:

(http://www.wagingpeace.org/articles/2003/08/01_falk_interview.htm)

Kosovski rat je samo rat jer je preduzet za izbegavanje etnickog ciscenja koje je cinilo srpsko rukovostvo te je uspeo je da da kosovarima mogucnost da zive u mirnoj i demokratskoj buducnosti. To je bio samo rat uprkos ilegalnoj upotrebi sile bez odobrenja UN, i uprkos tome sto je tretiran u maniru merenja broja zrtava nastalim bombardovanjem na strani siptara i srba, dok se minimalizovao rizik koji je mogao nastati na strani NATO-a

Nekoliko progresivnih media je osudjivalo "Milosevicev rezim", dok su pružali slabu podršku UCK:

<http://mihalisk.blogspot.com/2005/08/chossudovskys-frame-up-of-kla-1999.html>

Trenutno, jedina oružana snaga sposobna da odbrani sela kosovskih siptara je UCK. Uprkos nedostatku političke osnove, rođena u zemlji bezakonja jer je 90% siptara gurnuto tamo u zadnjih 10 godina, jer je Milosevicev rezim suspendovalo autonomiju, UCK je upelo prošle godine da organizuje skoro 40000 boraca.

Mnoge levicarske debate pridaju značaj njihovom političkom potencijalu i njihovom oružanom otporu. Na primer, Stephen Shalom, u članku na ZNet-u (tu su i darodavci-editori kakvi su Noam Chomsky i Edward Said), bitko sumira slučaj protiv obe strane NATO i Milosevica, te izjavljuje: " ja se saosecam sa argumentom koji kaže da ljudi žele da se bore za svoja prava, ako ne traže druge da se bore za njih, onda im treba pružiti pomoć u oružju da bi uspeali. Ovakav argument me ubedio u slučaju bosne.

....

Originalni tekst možete naći na <http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=7996>

....

Michel Chossudovsky, profesor ekonomije na Univerzitetu Ottawa, je lansirao suviše sitnicavo stivo u svom članku: "borci za slobodu finansirani od strane organizovanog kriminala", koje kruži po internetu. Prepuno je poluistina, pretpostavki i lažnih optuzbi da UCK navodno koristi novac od droge, njegov članak traži način da diskredituje UCK kao autentičnog narodnog pokreta koji predstavlja većinu Albanaca.

La source originale de cet article est Mondialisation.ca

Copyright © [Prof Michel Chossudovsky](#), Mondialisation.ca, 2008

Articles Par : [Prof Michel Chossudovsky](#)

A propos :

Michel Chossudovsky is an award-winning author, Professor of Economics (emeritus) at the University of Ottawa, Founder and Director of the Centre for Research on Globalization (CRG), Montreal, Editor of Global Research. He has taught as visiting professor in Western Europe, Southeast Asia, the Pacific and Latin America. He has served as economic adviser to governments of developing countries and has acted as a consultant for several international organizations. He is the author of eleven books including The

Globalization of Poverty and The New World Order (2003), America's "War on Terrorism" (2005), The Global Economic Crisis, The Great Depression of the Twenty-first Century (2009) (Editor), Towards a World War III Scenario: The Dangers of Nuclear War (2011), The Globalization of War, America's Long War against Humanity (2015). He is a contributor to the Encyclopaedia Britannica. His writings have been published in more than twenty languages. In 2014, he was awarded the Gold Medal for Merit of the Republic of Serbia for his writings on NATO's war of aggression against Yugoslavia. He can be reached at crgeditor@yahoo.com Michel Chossudovsky est un auteur primé, professeur d'économie (émérite) à l'Université d'Ottawa, fondateur et directeur du Centre de recherche sur la mondialisation (CRM) de Montréal, rédacteur en chef de Global Research.

Avis de non-responsabilité : Les opinions exprimées dans cet article n'engagent que le ou les auteurs. Le Centre de recherche sur la mondialisation se dégage de toute responsabilité concernant le contenu de cet article et ne sera pas tenu responsable pour des erreurs ou informations incorrectes ou inexacts.

Le Centre de recherche sur la mondialisation (CRM) accorde la permission de reproduire la version intégrale ou des extraits d'articles du site Mondialisation.ca sur des sites de médias alternatifs. La source de l'article, l'adresse url ainsi qu'un hyperlien vers l'article original du CRM doivent être indiqués. Une note de droit d'auteur (copyright) doit également être indiquée.

Pour publier des articles de Mondialisation.ca en format papier ou autre, y compris les sites Internet commerciaux, contactez: media@globalresearch.ca

Mondialisation.ca contient du matériel protégé par le droit d'auteur, dont le détenteur n'a pas toujours autorisé l'utilisation. Nous mettons ce matériel à la disposition de nos lecteurs en vertu du principe "d'utilisation équitable", dans le but d'améliorer la compréhension des enjeux politiques, économiques et sociaux. Tout le matériel mis en ligne sur ce site est à but non lucratif. Il est mis à la disposition de tous ceux qui s'y intéressent dans le but de faire de la recherche ainsi qu'à des fins éducatives. Si vous désirez utiliser du matériel protégé par le droit d'auteur pour des raisons autres que "l'utilisation équitable", vous devez demander la permission au détenteur du droit d'auteur.

Contact média: media@globalresearch.ca